

ROMANIA
Curtea de Apel Timisoara
Sectia Comerciala si de Contencios Administrativ
Dosar nr.....

DECIZIA CIVILA NR.....
Sedinta publica

Pe rol se afla pronunțarea in recursul declarat de reclamanta X împotriva sentinței civile nr..... pronunțata de Tribunalul Arad în dosar nr.....in contradictoriu cu parata intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad având ca obiect anulare decizie.

La apelul nominal, lipsa partile.

Procedura îndeplinita, fara citarea parților.

Prin serviciul de registratura al instanței, recurenta a depus concluzii scrise.

Mersul dezbaterilor si susținerile parților au fost consemnate în încheierea de ședința din data de, care face parte integranta din prezenta hotărâre si potrivit careia pronunțarea s-a amânat pentru data decând

CURTEA

Deliberând asupra recursului de fata constata:

Prin actiunea înregistrata la Tribunalul Arad sub nr.....reclamanta X a chemat în judecata parata Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad solicitând anularea Deciziei nr.....emisa de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad si a Deciziei de impunere nr.....emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala Arad.

În motivarea actiunii, reclamanta arata ca în urma controlului efectuat la X care a cuprins perioada 01.01.2001 – 31.08.2004 a fost întocmita decizia de impunere prin care s-a stabilit obligația suplimentara de plata în sarcina acestei persoane juridice în suma totala delei din care.....lei reprezentând contribuția asiguraților la bugetul asigurărilor sociale de sănătate aferente sumelor primite de salariați în perioada 2001 – 2004 sub forma fondului de participare la profit, lei reprezentând majorări si dobânzi aferente contribuției asiguraților la fondul de asigurări sociale de sănătate stabilita suplimentar ;lei reprezentând penalitati de 0,5% aferente contribuției asiguraților la fondul de asigurari sociale de sanatate stabilita suplimentar si ...reprezentând penalitati reținere de 10%.

Reclamanta arata ca obligarea X la plata acestor sume este nelegala deoarece cota de 7% si ulterior 6,5% se aplica numai veniturilor de natura salariala pentru care se aplica impozitul pentru salarii, iar sumele încasate de salariați sub forma stimulentei sub forma de participare la profit nu sunt de natura salariala. Acestea constituie un venit aleatoriu, acordat în functie de rezultatele economice ale unitatii. Legea nr. 145/1997 cu modificările si completările ulterioare nu prevede încasarea contribuției de asigurari de sanatate pentru sumele primite de salariați ca stimulente din fondul de participare la profit, nici Legea nr. Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare nu prevede conturi distincte în care sa fie evidențiate astfel de drepturi si nici O.G. nr. O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit si OG nr. OG nr. 7/2001 privind impozitul pe venitul global nu prevăd ca aceste stimulente sunt de natura salariala si ar fi supuse impozitului pe salariu.

În aceasta situatie contestația X la decizia de impunere cu privire la contribuția stabilita în sarcina sa a fost greșit respinsa de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad prin decizia atacata în a cărei motivare s-a menținut doar punctul de vedere exprimat de organele de control în sensul ca stimulentele din fondul de participare la profit acordate salariaților se încadreaza în categoria veniturilor asimilate salariilor, situatie în care unitatea era obligata sa retina si sa vireze aceasta contributie la bugetul asigurarilor sociale de sanatate.

În consecinta, pentru perioada 01.01.2001 – 31.12.2002 sumele reprezentând fondul de participare a salariatilor la profit nu constituie venituri salariale brute în sensul Legii nr. 145/1997 si asupra lor nu se calculeaza contributia de 7% pentru asigurarile sociale de sanatate, fiind gresite si nelegale aprecierile organelor fiscale care încalca atât prevederile Legii nr. 145/1997, ale Ordinului nr. 74/2000 si Ordinului M.M.S.S. nr. 340/2001 deoarece au facut aplicatiunea O.G. nr. 73/1999 si H.G. nr. 1066/1999 pentru a

aprecia veniturile salariale brute. Or, sfera de aplicare a O.G. nr. 73/1999 este prevazuta la art. 4, 5 si 6 al acestui act normativ iar definitia veniturilor salariale este aplicabila impozitului (supunerii impozitului pe venit) si nu calcularii contributiei pentru asigurarile sociale de sanatate.

La fel si pentru perioada 2003- 2004, din actul normativ care reglementeaza materia asigurarilor sociale de sanatate respectiv O.U.G. nr. 150/2002, rezulta fara putinta de tagada, ca asupra sumelor reprezentând fond de participare a salariatilor la profit nu se calculeaza contributia de 6,5% pentru fondul de asigurari sociale si niciunde în legislatia romana nu se prevede expres ca sumele acordate salariatilor unei societati comerciale din profitul societatii se supun contributiei de 6,5% pentru fondul asigurarilor de sanatate.

Cu privire la dobânzile, penalitatile de întârziere de 0,5% si penalitatile de retinere la sursa de 10%, în suma delei, acestea au fost în mod nelegal si eronat calculate de organele fiscale deoarece sunt accesorii a unor obligatii stabilite în mod ilegal, a caror existenta a fost contestata în totalitate.

Prin întâmpinare si notele de sedinta, parata DGFP Arad a solicitat respingerea actiunii întrucât actele administrativ fiscale si de jurisdicție întocmite în cauza sunt temeinice si legale.

Prin sentinta civila nr...din.....pronuntata în dosar nr.....Tribunalul Arad a respins actiunea în contencios administrativ fiscal formulata de reclamanta.....împotriva paratei DGFP Arad pentru anulara Deciziei nr....emisa de DGFP Arad si a Deciziei de impunere nr.....emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala Arad prin care a fost stabilita obligatia reclamantei la plata sumei totale de.....Fara cheltuieli de judecata.

În motivarea solutiei pronuntate, prima instanta a retinut urmatoarele:

Prin Raportul de Inspectie Fiscala încheiat laîntocmit de Activitatea de Control Fiscal Arad cu ocazia controlului efectuat la X s-a constatat obligatia acestei societati de investitii financiare de a plăti bugetului asigurarilor sociale de sănătate suma totala dedin care.....lei reprezentând contribuția asiguraților la bugetul asigurarilor sociale de sănătate aferente sumelor primite de salariați în perioada 2001 - 2004 sub forma fondului de participare la profit,lei reprezentând majorări si dobânzi aferente contribuției asiguraților la fondul de asigurări sociale de sănătate stabilita suplimentar,lei reprezentând penalitati de 0,5% aferente contribuției asiguraților la fondul de asigurări sociale de sănătate stabilite suplimentar silei reprezentând penalitati reținere de 10%.

În baza raportului de inspectie fiscala a fost emisa Decizia de impunere nr....care constituie titlu executoriu în cauza, prin care a fost stabilita obligatia fiscala suplimentara în sarcina contribuabilului X în suma totala de.....lei.

Prin Decizia nr.....a Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost respinsa contestația formulata de X împotriva raportului de inspectie fiscala care a stat la baza întocmirii Deciziei de impunere nr.....prin care a fost stabilita obligatia de plata a sumei totale desi menținuta obligatia de plata a acestor sume reprezentând contribuția suplimentara la bugetul asigurarilor sociale de sănătate cu dobânzile si penalitățile aferente cu motivarea ca, în conformitate cu dispozițiile art. 22 si art. 23 litera h din O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit si art. 22 litera i din OG nr. 7/2001 privind impozitul pe venitul global precum si a dispozițiilor corespunzătoare din Normele metodologice privind aplicarea acestor acte normative, X avea obligatia sa încaseze si sa vireze la bugetul asigurarilor sociale de sănătate contribuția de 7% si conform modificărilor ulterioare, de 6,5% pentru stimulentele primite de salariați din fondul de participare la profit în perioada 01.01.2001 – 31.08.2004.

Masurile luate de organul de control si jurisdicție prin actele administrative atacate sunt legale si temeinice.

X a considerat în mod eronat ca acestui gen de venituri nu-i sunt aplicabile aceste dispoziții si în consecința nu a reținut contribuția de 7% si respectiv 6,5% din stimulentele acordate din fondul de participare la profit a salariaților asigurați.

Veniturile realizate de salariații X sub forma stimulentele de participare la profit sunt asimilate veniturilor din salarii astfel cum sunt ele definite de dispozițiile art. 22 si art. 23 litera h din OG nr. O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit si dispozițiile punctului 3 litera a din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe aprobat prin HG nr. 1066/1999 si începând cu data de 01.01.2002, de art. 22 si art. 23 litera i din OG nr. 7/2001 privind impozitul pe venitul global cu modificările si completările ulterioare si dispozițiile punctului 3 litera a din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe aprobata prin HG nr. 54/2003.

Din coroborarea acestor dispoziții legale rezulta fara dubiu ca stimulentele din fondul de participare la profit acordate salariaților de X sunt asimilate salariilor si sunt supuse impozitului pe venit si în consecința reclamanta trebuia sa calculeze si sa vireze la termenele legale contribuția pentru asigurarile sociale de sănătate în suma de la care se vor adăuga ca o măsura accesorie la debitul de mai sus dobânzile, majorările si penalitățile aferente.

Impotriva acestei sentinte a declarat recurs reclamanta X considerând-o ca fiind netemeinică și nelegală.

În motivarea recursului, se invocă în esență următoarele:

Motivându-și în drept soluțiile pronunțate, atât organul de soluționare a contestației cât și instanța de fond, nu face o aplicare riguroasă în timp a legislației incidente, ci realizează doar o enumerare nediferențiată a normelor de drept, pe care le consideră aplicabile, menționându-se în continuare mai multe acte normative în succesiunea lor, aflate în vigoare în perioada controlată.

În ceea ce privește temeiul legal, pentru perioada cuprinsă între 01.01.2001 – 31.12.2002 legea cadru a asigurărilor sociale de sănătate a fost Legea nr. 145/1997, abrogată la 20.XI.2002 și care în art. 52 prevedea limitativ categoria de venituri asupra cărora se calculează contribuția de 7% iar alin. 2 al acestui articol prevedea expres ca acest procent se aplică asupra veniturilor salariale brute.

Această noțiune este explicată de normele privind modul de încasare a contribuției la asigurările sociale de sănătate aprobate prin ordinul C.N.A.S. nr. 74/2000, din care rezultă ca această contribuție se calculează asupra veniturilor salariale, dobândite în temeiul unui contract individual de muncă, situație în care sumele de bani acordate salariaților din profitul societății nefiind plătite în baza contractului individual de muncă, nu au caracterul unor venituri salariale și nu se suportă din fondul de salarii al societății.

În sprijinul celor susținute se invocă și Ordinul M.M. S.S. nr. 340/2001 și art. 26 lit. e din Legea nr. 19/2000.

Se mai susține și că la soluționarea contestației formulată de reclamanta, parata DGFP Arad a avut în vedere acte normative abrogate, ceea ce atrage nulitatea deciziei.

Organul de soluționare a contestației, continuând șirul ilegalităților a mai reținut că “din data de 20.11.2002, odată cu intrarea în vigoare a OUG nr. 150/2002 (...) cota contribuției banesti lunare pentru asigurările de sănătate a fost stabilită la 6,5% aplicată asupra veniturilor din salarii care se supun impozitului pe venit.” Aceste afirmații sunt contrare legii deoarece în art. 107 din O.U.G. nr. 150/2002 se prevede: “Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I cu excepția prevederilor (...) art. 51 alin. 2 și 3, art. 53 alin. 2 și 3 (...), care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003.

Se mai arată și că este greșită aprecierea organelor fiscale, că în speta ar fi aplicabile prevederile art. 23 din O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit (în vigoare de la 01.01.2000 abrogată prin intrarea în vigoare a O.G. nr. 7/2001, la data de 01.01.2002), act normativ care reglementează categoriile de venituri care se supun impozitului pe venit (art. 4 coroborat cu art. 5) nefiind aplicabil materiei contribuțiilor la asigurările sociale de sănătate.

De asemenea, se arată că se mai face trimitere și la art. 22 din O.G. nr. 73/1999 fără să se facă însă diferențiere între cele două categorii de norme care reglementează venituri distincte ale bugetului public național – un impozit virat la bugetul de stat și respectiv o contribuție la un fond special.

Se menționează că HG nr. 1066/1999 este un act administrativ emis în aplicarea O.G. nr. 73/1999, iar acest din urmă act normativ nu este incident în materia contribuțiilor de asigurări de sănătate, pe cale de consecință este evident că nici H.G. nr. 1066/1999 nu este aplicabil materiei examinate, după cum greșit au reținut organele fiscale.

În acest context, se aminteste adresa nr. 4331/04.06.2001 a C.N.A.S. prin care se face cunoscut faptul că pentru fondul de participare la profit nu se calculează contribuția la asigurările sociale de sănătate.

Sunt invocate ca fiind relevante Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991, dispozițiile pct. 4.77 din Ordinul nr. 306/2002 pentru completarea Legii nr. 82/1991, Ordinului ministrului finanțelor nr. 94/2001, Ordinul ministrului finanțelor publice și al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1742/106/2002.

Din cuprinsul acestor prevederi rezultă că evidența sumelor de bani acordate salariaților din participarea la profit se înregistrează în alte conturi decât cele referitoare la fondul de salarii, făcându-se și de către aceste acte normative distincție între veniturile salariale și alte venituri ale salariaților care nu sunt de natură salarială, cum sunt cele acordate din profitul net al societății. Mai mult, în reglementările contabile enunțate, Ministerul Finanțelor însuși stabilește că asupra veniturilor reprezentând participarea salariaților la profit, se reține doar impozitul pe venit, nu și alte contribuții sau taxe.

O.G. nr. 73/1999, la care face trimitere organul fiscal, precum și normele date în aplicarea acesteia, aprobate prin H.G. nr. 1066/1999 au fost abrogate, începând cu data de 01.01.2002 prin intrarea în vigoare a O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, organul fiscal insistând pe coroborarea dispozițiilor Legii nr. 145/1997 și cu prevederile art. 23 din acest act normativ.

O alta confuzie facuta de organele fiscale este si trimiterea la prevederile H.G. nr. 54/2003 omitându-se faptul ca acest act administrativ intra în vigoare la data de 11.02.2003, fiind abrogat prin intrarea în vigoare a Codului fiscal, nefiind aplicabil perioadei în speta.

Acest act administrativ prin adaugarea la lege prevede categoria veniturilor pe care le adauga veniturilor asimilate veniturilor din salarii spre a le supune impozitului pe venit, între aceste venituri adaugându-se si “ sumele reprezentând premiul annual si stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din institutiile publice, cele reprezentând stimulentele din fondul de participare la profit, acordate salariatilor agentilor economici dupa aprobarea bilantului contabil, potrivit legii.”

Pentru perioada 2003-2004 se arata ca, actul normativ care reglementeaza materia asigurarilor sociale de sanatate este OUG nr. 150/2002 privind organizarea si functionarea sistemului de asigurari sociale de sanatate, aprobata prin Legea nr. 232 din 31 mai 2003.

Organul fiscal cât si instanta de fond în mod gresit a considerat ca prevederile art. 51 si 55 din OUG nr. 150/2002 s-ar aplica coroborate cu prevederile art. 23 din O.G. nr. 7/2001, art. 56 din Legea nr. 571/2003 si art. 84 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal publicate prin H.G. nr. 44/2004 si de asemenea, art. 24 alin. 2 din O.G. nr. 61/2002. Organul fiscal, perseverând în greseala, face trimitere la reglementarile emise în materia impozitului pe venit, care prevad categoriile de venituri impozabile si modul de calcul al acestui impozit. Aceste prevederi se marginesc a enumera categoriile de venituri care se supun impozitului pe venit, nefacând vreo referire la contributia de 6,5% datorata de asiguratii fondului de asigurari sociale de sanatate.

Se mai face trimitere si la dispozitiile art. 22 din O.G. nr. 7/2001 care se refera însa numai la veniturile din salarii, nu si la veniturile care nu au natura salariala.

În ceea ce priveste aplicabilitatea prevederilor H.G. nr. 54/2003 (în vigoare din 11.02.2003) pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, care, prin adaugarea la O.G. nr. 7/2001 si, cu atât mai mult, la OUG nr. 150/2002 enumera printre veniturile salariale sau cele asimilate salariilor si pe cele “ reprezentând stimulentele din fondul de participare la profit, acordate salariatilor agentilor economici dupa aprobarea bilantului contabil, potrivit legii.”

Prevederile invocate de organele fiscale nu constituie alceva decât acte administrative care treuie emise în “ organizarea executarii legilor” (art. 108 alin. 2 din Constitutia României reviziuta si republicata). Este evident ca prin interpretarea data de organele fiscale se adauga la lege, largindu-se sfera veniturilor asupra carora se calculeaza contributia la bugetul asigurarilor sociale de sanatate, într-un mod abuziv.

Mai mult, prevederile H.G. nr. 54/2003 nu se pot aplica situatiilor juridice anterioare intrarii în vigoare a acestui act normativ.

Organele fiscale considera ca, începând cu ianuarie 2004, art. 51 din O.U.G. nr. 150/2002 urmeaza a fi coroborat cu prevederile art. 56 din Legea nr. 571/2003 privind Codu fiscal.

Alin. 2 al aceluiasi articol, reglementeaza veniturile asimilate salariilor în vederea impunerii acestora impozitului pe venit, facând deci expres distinctie între veniturile din salarii si cele asimilate veniturilor din salarii.

Prin coroborarea acestor articole cu art. 84 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (publicata în M.O. nr. 112/06.02.2004) organele fiscale identifica, în contradictie cu prevederile speciale în materia asigurarilor sociale de sanatate, veniturile salariale cu cele asimilate salariilor, asupra carora se calculeaza impozitul pe venit, printre care si cele prevazute de pct. 84 din aceste Norme metodologice.

În ceea ce priveste accesoriile creantelor bugetare, se invedereaza ca organele fiscale în mod nelegal si eronat au calculat dobanzi, penalitati de întârziere de 0,5% si penalitati retinere la sursa de 10%.

Organul fiscal, în raportul de inspectie fiscala retine ca temei de drept, pentru dobânzile calculate “ O.G. nr. 26/2001, art. 13 alin. 1, O.G. nr. 61/2002, art. 12 si 13, OUG nr. 150/2002, art. 55(1) precum si O.G. nr. 92/2003 R, art. 115” ignorând ca O.G. nr. 26/2001 a intrat în vigoare la data de 1 octombrie 2001, aplicând dispozitiile acestui act normativ, retroactiv.

Organul fiscal mai indica ca temei de dreptprevederile O.G. nr. 92/2003 art. 120 care nu au relevanta în cauza.

Asadar, retinerea acestor sume s-a facut cu indicarea gresita a temeiului de drept, în contradictie cu prevederile art. 42 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 republicata.

Organul de solutionare a contestatiei hotaraste prin decizia atacata ca organul de control a procedat corect când a retinut ca aceste sume se datoreaza, fara însa a indica vreun temei de drept, încalcând astfel prevederile art. 180 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 republicata, fiind pentru acest motiv lovita de nulitate.

În drept, recursul se întemeiază pe prevederile art. 304, art. 304 pct. 9, art. 187 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 aprobată prin Legea nr. 174/2004, republicată, art. 20 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ și pe celelalte texte normative mai sus invocate.

Recursul declarat de reclamanta este neîntemeiat pentru considerentele mai jos reținute.

Din probatoriul administrat în cauză rezultă faptul că reclamanta X a făcut obiectul unei verificări fiscale, în perioada 07.10.2004 – 14.01.2005, efectuată de către organele de control ale paratei DGFP Arad perioada vizată fiind cuprinsă între 01.01.2001 – 31.08.2004.

Urmare controlului, a fost emisă decizia de impunere nr. 357 din 18.01.2005 prin care s-a reținut în sarcina reclamantei obligația plății sumei de.....reprezentând contribuția asiguraților la fondul de asigurări sociale de sănătate stabilită suplimentar și accesoriile aferente.

În perioada supusă controlului s-au succedat o serie de acte normative, astfel că în perioada 01 ianuarie 2001 – 1 ianuarie 2003 contribuția la fondul de asigurări de sănătate era reglementată de Legea nr. 145/1997, abrogată de art. 108 din O.U.G. nr. 150/31.10.2002 articol care la alin. 2 prevede că până la data de 01 ianuarie 2003, raman aplicabile prevederile Legii nr. 145/1997 referitoare la colectarea și utilizarea fondurilor de asigurări sociale de sănătate, Ordinul C.N.A.S. nr. 74/7 iunie 2000 pentru aprobarea normelor privind modul de încasare a contribuției la asigurările sociale de sănătate și Ordinul M.M.S.S. nr. 340/2001.

Potrivit art. 8 alin. 1 din Legea nr. 145/1997, calitatea de asigurat a salariaților se dobândește din ziua încheierii contractului individual de muncă, după care art. 52 alin. 1 și 2 lit. a prevede că persoanei asigurate îi revine obligația plății unei contribuții banesti lunare pentru asigurările sociale de sănătate, începând cu data de 1 ian. 1999, sub forma unei cote de 7% care se aplică asupra veniturilor salariale brute, în cazul asiguraților care au calitatea de angajat.

Or, pentru definirea “veniturilor din salarii” se impune raportarea la alte acte normative și anume la H.G. nr. 1066/1999 privind aprobarea normelor metodologice pentru aplicarea O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în M.O. nr. 2 din 5 ianuarie 2000 și care la pct. 3 a) a 5 și respectiv art. 22 și art. 23 prevăd în mod expres faptul că în veniturile din salarii sau asimilate salariilor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salariale primite în baza unor legi speciale, se include și sumele reprezentând stimulentele din fondul de participare la profit ce se acordă salariaților agenților economici, după aprobarea bilanțului contabil.

Chiar dacă textului de lege se referă la impozitul pe venituri, el da o definiție valabilă generală și în cazul contribuțiilor la asigurările sociale de sănătate, nefiind de conceput că sfera de cuprindere a noțiunii de “venituri salariale” să fie alta, în ultimul caz, după cum susține reclamanta, motiv pentru care în mod corect pârata a coroborat reglementările în materia asigurărilor sociale de sănătate cu cele privind impozitul pe venit.

Neîntemeiată este și susținerea reclamantei în sensul că veniturile în discuție au fost acordate de către societate din profitul realizat și nu în baza contractului individual de muncă, în condițiile în care angajată beneficiază de acest profit tocmai în virtutea existenței unui contract de muncă și în absența caruia nu ar putea fi repartizate asemenea venituri.

În același sens al definirii noțiunii de “venituri salariale” trebuie amintite și dispozițiile art. 22 și art. 23 lit. i din O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit publicată în M.O. nr. 435 din 3 august 2001 și abrogată de art. 298 din Legea nr. 571/22.12.2003 și

De altfel, în aplicarea acestei ordonanțe au fost aprobate ulterior Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 prin H.G. nr. 7/2001 prin H.G. nr. 54 din 16.01.2003 care de asemenea, includ în categoria “veniturilor salariale” și stimulentele obținute din fondul de participare la profit.

Ulterior, prin apariția OUG nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicate în M.O. nr. 838 din 20 mai 2002 prevede fără nici un echivoc în art. 51 alin. 1 și 2 lit. a faptul că persoanele asigurate au obligația plății unei contribuții banesti lunare pentru asigurări de sănătate, sub forma unei cote de 6,5% ce se aplică veniturilor din salarii ce se supun impozitului pe venit, cu precizarea că alin. 2 al acestui articol a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2003.

Prin urmare, având în vedere că, sumele reprezentând stimulente din fondul de participare la profit acordate salariaților fac parte din categoria veniturilor asimilate salariilor, reclamanta avea obligația de a calcula și vira contribuția la asigurările sociale de sănătate și asupra lor, iar consecința neîndeplinirii acestei obligații este impunerea ei și la plata dobânzilor și majorărilor, ca o măsură accesorie în raport de neplata debitului, care le-a generat.

Fata de considerentele mai sus reținute, Curtea apreciază că recursul de față este nefondat, urmând să-l respingă în baza dispozițiilor art. 312 alin. 2 Cod procedura civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE

Respinge recursul declarat de reclamanta X împotriva sentinței civile nr....din....pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr.....

Irevocabila.

Pronunțată în ședința publică.....